

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 14 września 2022 r.

Poz. 5805

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.763.2022 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 8 września 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 301/LI/2022 Rady Gminy Rędziny z dnia 2 sierpnia 2022 r. w sprawie wyznaczenia miejsca do prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników oraz przyjęcia regulaminu określającego zasady prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników na wyznaczonym miejscu, w części określonej w:

- § 2 załącznika nr 2 do uchwały, jako sprzecznej z art. 5 ustawy z dnia 29 października 2021 r. o ułatwieniach w prowadzeniu handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników (Dz. U. z 2021 r., poz. 2290), dalej, jako „ustawa”, w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”;

- § 4 ust. 2 załącznika nr 2 do uchwały w zakresie sformułowania „w szczególności” oraz w § 8 załącznika nr 2 do uchwały w zakresie sformułowania „w szczególności”, jako sprzecznej z art. 5 ustawy w związku z art. 2 i art. 7 Konstytucji RP;

- § 4 ust. 2 pkt 2 i 5 załącznika nr 2 do uchwały, jako sprzecznej z art. 5 ustawy w związku z art. 7 i art. 87 Konstytucji RP;

- § 4 ust. 2 pkt 3 załącznika nr 2 do uchwały w zakresie sformułowania: „art. 1 pkt 2”, jako sprzecznej z art. 2 Konstytucji RP w związku z art. 2 pkt 2 ustawy;

- § 8 pkt 3 załącznika nr 2 do uchwały, jako sprzecznej z art. 5 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 145 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 2008 ze zm.), dalej jako "Kodeks wykroczeń";

- § 8 pkt 4 załącznika nr 2 do uchwały, jako sprzecznej z art. 5 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 14 ust. 2a ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 ze zm.) oraz art. 62 ust. 1 - ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 2050 ze zm.);

- § 8 pkt 5 załącznika nr 2 do uchwały, jako sprzecznej z art. 5 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń i art. 288 § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 1138 ze zm.), dalej jako „Kodeks karny”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 2 sierpnia 2022 r. Rada Gminy Rędziny przyjęła uchwałę Nr 301/LI/2022 w sprawie wyznaczenia miejsca do prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników oraz przyjęcia regulaminu określającego zasady prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich

domowników na wyznaczonym miejscu, dalej jako „uchwała”. Mocą § 1 uchwały Rada wyznaczyła miejsce do prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników na terenie części działki oznaczonej nr ewidencyjnym 1277, obręb Rędziny Okupniki, położonej w Rędzinach przy ul. Działkowiczów 3. Załącznik nr 2 do uchwały stanowi „Regulamin określający zasady prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników”, dalej jako „Regulamin”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 3 ust. 1 i art. 5 ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 9 sierpnia 2022 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała w części jest niezgodna z prawem.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy *Miejsce do prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników wyznacza rada gminy w drodze uchwały*.

Dalej, na podstawie art. 5 ustawy *Rada gminy uchwała regulamin określający zasady prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników na wyznaczonych miejscach, o których mowa w art. 3 ust. 1*.

Należy podkreślić, iż przedmiotowa uchwała, w której połączono materię delegacji z art. 3 ust. 1 i art. 5 ustawy, stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zatem przekroczenie lub niewypełnienie kompetencji przez radę gminy przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały w zakresie, w którym przekroczone przyznane kompetencje lub w całości. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż *Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał*.

Rada gminy, formułując postanowienia uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, nie tylko nie może nimi wykroczać poza zakres ustawowego upoważnienia, ale i naruszać innych powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Stąd też – stosownie także do konstytucyjnej hierarchii źródeł prawa – akty prawa miejscowego nie powinny w żaden sposób regulować materii należącej do przepisów wyższego rzędu i tymi przepisami normowanej (nawet, jeśli taka regulacja stanowiłaby jedynie powtórzenie obowiązującego przepisu). Ponowne uregulowanie przez radę gminy materii ustawowej zawsze będzie prowadzić do sprzeczności z obowiązującym w tym zakresie przepisem ustawy, i to nie tylko w przypadkach, w których regulacje uchwały w sposób oczywisty normują określone zagadnienia wbrew obowiązującym przepisom prawa. Również i modyfikacja, czy powtórzenie przepisów ustawy może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony, czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy (por. wyrok NSA Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie z dnia 28.02.2003 r., I SA/Lu 882/02, Fin. Kom. 2003, nr 4, poz. 53; wyrok WSA w Szczecinie z dnia 29.09.2010 r., sygn. akt II SA/Sz 424/10, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Z powyższych powodów tego rodzaju wady legislacyjne są traktowane w utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych, jako przypadki wykroczenia poza delegację ustawową i istotnego naruszenia prawa (por. wyrok NSA z 30.09.2009 r., II OSK 1077/09, wyrok WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 14.07.2011 r., sygn. akt II SA/Wr 300/11, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Z art. 7 Konstytucji RP wynika również, że elementy wskazane w przepisie kompetencyjnym należy zrealizować w pełnym zakresie. Niedopuszczalne jest pozostawienie pewnych regulacji do rozwinięcia poza uchwałą, w przypadku gdy możliwości takiej nie przewidziano wprost w przepisie kompetencyjnym. Rada gminy, kierując się udzielonym jej upoważnieniem do podjęcia uchwały, powinna uregulować w sposób kompleksowy i precyzyjny materię podlegającą regulacji.

Przechodząc do treści przedmiotowej uchwały, należy stwierdzić, że § 2 Regulaminu przyjęty został z przekroczeniem delegacji ustawowej z art. 5 ustawy.

Zgodnie z § 2 Regulaminu:

1. *Administratorem miejsca do prowadzenia handlu jest Gmina Rędziny z siedzibą przy ul. Wolności 87, 42-242 Rędziny.*

2. *Nadzór nad miejscem prowadzenia handlu sprawuje Wójt Gminy Rędziny.*

Wskazany § 2 Regulaminu nie ma charakteru prawotwórczego a wyłącznie informacyjny – zawiera informację o administratrze targowiska i podmiocie sprawującym nad nim nadzór. Powołanej regulacji Regulaminu nie można zaliczyć do zasad prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników na wyznaczonych miejscach, do których określenia uprawniona była Rada Gminy na podstawie art. 5 ustawy. Nadto, żaden inny przepis ustawowy nie upoważnił Rady do regulowania tej materii w przedmiotowej uchwale, stanowiącej akt prawa miejscowego. Reasumując, regulacja § 2 Regulaminu nie mieści się w upoważnieniu ustawowym zawartym w art. 5 ustawy, a zatem winna być oceniona jako podjęta z przekroczeniem delegacji ustawowej, a tym samym z istotnym naruszeniem art. 5 ustawy w zw. z art. 7 Konstytucji RP.

Z naruszeniem prawa podjęte zostały również regulacje § 4 ust. 2 Regulaminu w zakresie sformułowania „w szczególności” oraz § 8 Regulaminu w zakresie sformułowania „w szczególności”.

We wskazanym § 4 ust. 2 Regulaminu Rada przyjęła, że: *Uprawnieni do prowadzenia handlu zobowiązani są w szczególności do: (...).* Natomiast § 8 Regulaminu stanowi, że: *W miejscu do prowadzenia handlu zabrania się w szczególności: (...).*

Wymaga wskazania, że uchwalony na podstawie art. 5 ustawy regulamin określającego zasady prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników na wyznaczonych miejscach, stanowiący akt prawa miejscowego, powinien w sposób jasny, kompleksowy i precyzyjny określać przyjęte przez Radę zasady. Określenie obowiązków i zakazów dla osób dokonujących sprzedaży na wyznaczonym miejscu w formie katalogu otwartego – poprzez posłużenie się sformułowaniem: „w szczególności” – powoduje, że z uchwały nie można precyzyjnie wywieść, jakie jeszcze inne obowiązki ma sprzedający produkty na wyznaczonym miejscu. Organ nadzoru podkreśla, że regulacje niejasne stanowią naruszenie zasady demokratycznego państwa prawnego, wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP. Z art. 2 Konstytucji RP wynika, że *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej.* Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 Konstytucji RP wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Dodatkowo należy wskazać, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 r. (sygn. akt K 6/02, publ. Dz. U. z 2002 r., nr 78, poz. 715) podniósł, iż *przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwania mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. (...) Naruszeniem Konstytucji jest stanowienie przepisów niejasnych, wieloznacznych, które nie pozwalają obywatelowi na przewidzenie konsekwencji prawnych jego zachowań.*

Rada Gminy obowiązana jest zatem do formułowania zawartych w uchwale postanowień na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizujących delegację ustawową, a regulacje zawarte w uchwale powinny być jasne i niebudzące żadnych wątpliwości. Adresat uchwały nie może się domyślać, do czego jeszcze obowiązany jest na wyznaczonym miejscu, lecz winno to jasno wynikać z treści uchwały.

Ponadto zaproponowana konstrukcja § 4 ust. 2 i § 8 Regulaminu prowadzi do tego, że inny organ (podmiot) niż Rada Gminy, w drodze innego aktu niż uchwała, będzie mógł doprecyzować, nieprzewidziane przez niniejszą uchwałę ww. obowiązki i zakazy. Tymczasem, ustawodawca w art. 5 ustawy wprost zastrzegł, iż to organ stanowiący gminy określa ww. zasady. Dopuszczenie zatem możliwości określenia (doprecyzowania) omawianych obowiązków i zakazów niewynikających wprost z niniejszego Regulaminu, i w innym trybie niż zmiana tego Regulaminu, musi zostać uznane za działanie naruszające obowiązujący porządek prawny.

Konkludując, w ocenie organu nadzoru, Rada Gminy Rędziny, posługując się w § 4 ust. 2 oraz w § 8 Regulaminu zwrotem „w szczególności”, istotnie naruszyła przepis art. 5 ustawy w związku z art. 2 i art. 7 Konstytucji RP.

Zgodnie z § 4 ust. 2 pkt 2 i 5 Regulaminu uprawnieni do prowadzenia handlu są zobowiązani m. in. do:

2) *przestrzegania przepisów sanitarno-epidemiologicznych i przeciwpożarowych oraz innych obowiązujących w obrocie towarowym;*

5) *okazywania na żądanie przedstawicieli właściwych organów upoważnionych do przeprowadzenia kontroli, dokumentów uprawniających do prowadzenia sprzedaży\.*

Jak wyżej wskazano, wprowadzenie do niniejszej uchwały, będącej aktem prawa miejscowego, nakazów i uprawnień ustanowionych już w aktach wyższego rzędu należy uznać za niedopuszczalne. Wynika to zarówno z braku odpowiedniej kompetencji rady gminy, jak i objęcia zakresem unormowania materii już uregulowanej przez prawodawcę w drodze ustawy. Akt prawa miejscowego nie może rozstrzygać o stosowaniu innych przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Takie postanowienia naruszają zasadę hierarchii aktów prawnych wynikającą z art. 87 Konstytucji RP. Jak trafnie wywiedziono w orzecznictwie sądowo-administracyjnym: *Przepis wynikający z aktu uchwalonego przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego na podstawie upoważnienia ustawowego nie może rozstrzygać o obowiązkach wynikających z innych ustaw, których obowiązywanie jest niezależne od woli rady gminy. Powinność przestrzegania przepisów sanitarno-epidemiologicznych, weterynaryjnych i przeciwpożarowych, a także innych (...), wynika zaś wprost z przepisów ustaw i wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych. (...) wprowadzenie przez Radę kwestionowanego zapisu narusza zawartą w art. 87 Konstytucji zasadę hierarchii aktów prawnych, ponieważ rozstrzyga on o stosowaniu norm prawnych, wobec których jest hierarchicznie niższy. Tego typu zastrzeżenie dopuszczalne jest jedynie w ramach aktów prawnych tego samego z rzędu (por. m. in. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 8 lipca 2014r., III SA/Wr 96/14, opubl. LEX nr 1532386). Przytoczone regulacje Regulaminu dotyczą kwestii, które zostały już uregulowane w źródłach powszechnie obowiązującego prawa, tj. obowiązku przestrzegania określonych przepisów oraz okazywania dokumentów podmiotom upoważnionym do kontroli odrębnymi przepisami. Należy je zatem ocenić jako podjęte z istotnym naruszeniem art. 5 ustawy w zw. z art. 7 i art. 87 Konstytucji RP.*

W § 4 ust. 2 pkt 3 Regulaminu przyjęto, iż uprawnieni do prowadzenia handlu są zobowiązani m.in. do:

3) *posiadania przy sobie dokumentów potwierdzających status rolnika w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r. poz. 933 z późn. zm.) lub status ich domownika w rozumieniu art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 października 2021 r. o ułatwieniach w prowadzeniu handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników.*

Art. 1 ustawy, do którego odwołała się Rada w ww. regulacji dookreślając użyte tam pojęcie „domownika”, nie jest podzielony na punkty i stanowi, co następuje: *Ustawa określa ułatwienia w prowadzeniu handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników na wyznaczonych miejscach.* Definicję legalną pojęcia „domownik” zawiera natomiast art. 2 pkt 2 ustawy (a nie – jak wskazała Rada – art. 1 pkt 2 ustawy). Zgodnie z art. 2 pkt 2 ustawy: *Użyte w ustawie określenia oznaczają:*

2) *domownik - osobę bliską rolnikowi, która:*

a) *ukończyła 15 lat,*

b) *pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie,*

c) *stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy;*

Powyższe nieprawidłowe przywołanie właściwego przepisu ustawy celem dookreślenia pojęcia „domownik” (art. 1 pkt 2 zamiast art. 2 pkt 2 ustawy) narusza art. 2 Konstytucji RP, bowiem może wywoływać wątpliwości, co do intencji Rady. Jak wcześniej wskazano, jedną z wyprowadzonych z art. 2 Konstytucji RP zasad jest zasada jasności prawa, zgodnie z którą przepisy powinny być tworzone poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego. Paragraf 4 ust. 2 pkt 3 Regulaminu w zakresie sformułowania: „art. 1 pkt 2” nie spełnia tych norm. Możliwe jest jednak doprowadzenie do stanu zgodnego z prawem poprzez wyeliminowanie z ww. regulacji wyłącznie sformułowania: „art. 1 pkt 2”.

Poza delegację ustawową Rada Gminy Rędziny wykroczyła również w § 8 pkt 3, 4 i 5 Regulaminu. We wskazanej regulacji przyjęto: *W miejscu do prowadzenia handlu zabrania się w szczególności:*

- 3) *zaśmiecania terenu;*
- 4) *spożywania napojów alkoholowych lub środków odurzających;*
- 5) *niszczenia urządzeń i obiektów znajdujących się w miejscu do prowadzenia handlu.*

Ww. zakazy zostały już uregulowane w przepisach rangi ustawowej. Jak wcześniej wskazano, niedopuszczalne jest działanie organu, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących go norm o charakterze powszechnie obowiązującym. Działanie takie należy zawsze ocenić, jako wykraczające poza granice upoważnienia do podjęcia przedmiotowej uchwały, tj. art. 5 ustawy.

I tak § 8 pkt 3 Regulaminu, w którym ustanowiono zakaz zaśmiecania terenu, jest sprzeczny z art. 5 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 145 Kodeksu wykroczeń. Przedmiotowy zakaz jest objęty sankcjami w art. 145 Kodeksu wykroczeń, który stanowi, że: *Kto zanieczyszcza lub zaśmieca miejsca dostępne dla publiczności, w szczególności drogę, ulicę, plac, ogród, trawnik lub zieleniec, podlega karze grzywny do 500 złotych albo karze nagany.*

Dalej, § 8 pkt 4 Regulaminu, w którym ustanowiono zakaz spożywania napojów alkoholowych lub środków odurzających, jest sprzeczny z art. 5 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 14 ust. 2a ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz art. 62 ust. 1 - ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Zgodnie z art. 14 ust. 2a ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi *zabrania się spożywania napojów alkoholowych w miejscu publicznym, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów.* Niewątpliwie przedmiotowe miejsce, jako miejsce ogólnodostępne spełnia wymogi dla uznania go za miejsce publiczne, wobec czego będzie miała zastosowanie dyspozycja art. 14 ust. 2a ww. ustawy, w którym uregulowano zakaz spożywania alkoholu w miejscu publicznym. Z kolei zakaz spożywania środków odurzających objęty jest sankcjami w art. 62 ust. 1 - ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu, z którego wynika, że - *Kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.*

Treść § 8 pkt 5 Regulaminu, stanowiąca zakaz niszczenia urządzeń i obiektów znajdujących się w miejscu do prowadzenia handlu, jest sprzeczna z art. 5 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP w związku z art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń i art. 288 § 1 i 2 Kodeksu karnego. Przedmiotowy zakaz objęty jest sankcjami ww. przepisach Kodeksu wykroczeń oraz Kodeksu karnego. W zależności bowiem od wartości zniszczonego mienia sprawca czynu polegającego na niszczeniu mienia będzie podlegał odpowiedzialności z art. 124 § 1 Kodeksu wykroczeń: *Kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 500 złotych podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny* lub art. 288 § 1 i 2 Kodeksu karnego: *Kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.*

Organ nadzoru wskazuje, że możliwe jest doprowadzenie do stanu zgodnego z prawem poprzez wyeliminowanie jedynie wyżej wymienionej części Regulaminu.

Powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 301/LI/2022 Rady Gminy Rędziny z dnia 2 sierpnia 2022 r. w sprawie wyznaczenia miejsca do prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników oraz przyjęcia regulaminu określającego zasady prowadzenia handlu w piątki i soboty przez rolników i ich domowników na wyznaczonym miejscu - w części określonej w *petitum*, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz